

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci **žalobce: JUDr. J. Z.** proti **žalovanému: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Kraje Vysočina**, se sídlem Vrchlického 46, Jihlava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 3. 2012, č. j. KRPJ-13357-9/ČJ-2012-1600DP-MULL, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 6. 5. 2013, č. j. 22 A 32/2012 - 70,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ě n í :

Podanou kasační stížností napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) shora označené usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), které obsahovalo jediný výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku za žalobu.

V napadeném usnesení krajský soud uvedl, že usnesením ze dne 22. 4. 2013, č. j. 22 A 32/2012 - 64, rozhodl o odmítnutí žaloby, kterou od stěžovatele obdržel. Vzhledem k tomu, že žaloba byla odmítnuta, krajský soud usnesením, které bylo napadeno nynější kasační stížností, rozhodl o vrácení jím zaplaceného soudního poplatku.

Proti usnesení, jímž byl vrácen soudní poplatek, podal stěžovatel kasační stížnost, v níž poukázal na to, že usnesení krajského soudu ze dne 22. 4. 2013, č. j. 22 A 32/2012 - 64, napadl kasační stížností (ta je projednávána pod sp. zn. 9 As 58/2013, pozn. NSS). Z tohoto důvodu považuje stěžovatel usnesení o vrácení soudního poplatku za zmatečné a navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a krajskému soudu nařídil zahájit ve věci příslušné řízení před soudem.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost není přípustná.

Zdejší soud v usnesení ze dne 23. 2. 2007, č. j. 8 As 25/2006 - 144, konstatoval, že rozhodování o soudních poplatcích by bezesporu svoji podstatou náleželo do výkonu státní správy. Zřejmě však z praktických důvodů, především se zřetelem na často úzkou souvislost s vlastním rozhodováním, svěřuje zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, rozhodování o soudních poplatcích soudům (§ 3 tohoto zákona). Nynější kasační stížností napadené usnesení krajského soudu bylo vydáno ve správním soudnictví a lze

je považovat za rozhodnutí ve smyslu § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Dle § 102, věty poslední, s. ř. s. lze přitom podat kasační stížnost proti každému pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, nestanoví-li zákon jinak. Případy, kdy je kasační stížnost nepřipustná, vymezuje § 104 s. ř. s., dle odst. 2 tohoto ustanovení je kasační stížnost nepřipustná, směřuje-li jen proti výroku o nákladech řízení. Nejvyšší správní soud přitom setrvale judikuje, že mezi náklady řízení spadají s ohledem na § 57 odst. 1 s. ř. s. i soudní poplatky. Rozhodnutí o vrácení soudního poplatku tak představuje rozhodnutí o nákladech řízení. Pokud kasační stížností napadené usnesení obsahuje jediný výrok o vrácení soudního poplatku, je kasační stížnost proti němu nepřipustná dle § 104 odst. 2 s. ř. s. K danému srov. tato rozhodnutí Nejvyššího správního soudu: již výše zmíněné usnesení ze dne 23. 2. 2007, č. j. 8 As 25/2006 - 144, usnesení ze dne 15. 4. 2009, č. j. 1 As 11/2009 - 83, či usnesení ze dne 19. 11. 2009, č. j. 9 As 63/2009 - 59 (všechna zde citovaná rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz).

Jakkoli je soudní poplatek specifickým institutem, svou povahou spíše fiskálním, v soudním řízení plní funkci blízkou podmínkám řízení a rozhodování o něm zákon svěřuje do pravomoci soudů v rámci rozhodování o nákladech řízení. Ustanovení § 57 odst. 1 s. ř. s. totiž jednoznačně soudní poplatky do nákladů řízení zahrnuje. Samotné rozhodnutí o vrácení soudního poplatku navíc nemůže účastníka řízení poškodit na jeho právech.

Ačkoli Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že v napadeném usnesení krajského soudu, kterým bylo rozhodnuto o vrácení soudního poplatku, byl stěžovatel poučen o možnosti podat kasační stížnost, je nutno uvést, že toto nesprávné poučení krajského soudu o přípustnosti kasační stížnosti nemůže její přípustnost založit (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004 - 36, publikované pod č. 737/2006 Sb. NSS).

Ze všech výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není přípustná, proto ji odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle nichž nemá žádný z účastníků řízení o kasační stížnosti právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. června 2013

JUDr. Radan Malík
předseda senátu